

Diplomová práce, TF JU

Autorka: Miroslava Dvořáková

červen 2006

Název: Pastorační péče o nemocné ve zdravotnických zařízeních (zejména v nemocnicích)

Posudek vedoucího práce:

Autorka zvolené téma pojednává ve třech kapitolách doplněných úvodem a závěrem. V první kapitole se zabývá problémem nemoci a utrpení a to nejprve z hlediska zdravotnického, dále teologického/biblického, postojem člověka k nemoci, jeho potřebami a následně uspokojování těchto potřeb z hlediska medicíny, pastorálky a psychologie/psychoterapie.

Druhá kapitola pojednává vztah pastorační služby a současných zdravotnických zařízení, přičemž tento vztah by měl být viděn jako odpověď církve na potřeby člověka.

Třetí kapitola se zabývá osobou pastoračního pracovníka, jeho typologií, předpoklady pro danou práci, začlenění pastorační do kontextu ostatních pomáhajících profesí a problematiky dobrovolnictví.

Zvolené téma je součástí problematiky autorkou studovaného oboru i profilu Teologické fakulty; navíc v současné době aktuální v křesťanských církvích České republiky.

Práce má přehlednou a logickou strukturu a zůstává svým pojetím ve vymezené problematice.

Autorka danou problematiku pojednává teoreticky, snažila se z dostupných zdrojů popsat jednotlivé aspekty problému, nicméně v konkrétních bodech kontaktovala některá zdravotnická zařízení a zjišťovala současný stav a způsoby řešení na konkrétních pracovištích. Za přínosné považují přílohy, kterými je práce doplněna, poskytují texty, které jsou aktuálně využitelné.

Přínosem je určitě seznámení s kontextem mezinárodních standardů které v rámci komplexní péče počítají s duchovní službou ve zdravotnických zařízeních; povědomost o nich se do našich nemocnic dostává velmi pozvolna.

V části, kde se autorka zabývá odpovědí církve na potřeby nemocných ukazuje svou zakotvenost v katolické církvi svým důrazem na svátostnou pastorační; v pojednání o svátostech zůstává u teologicko-liturgicko- právního pojetí (což je správně a na místě). Možná by bylo užitečné všimnout si eklesiální a biblické dimenze, že totiž důležitou roli nehraje jen svátost sama o sobě, ale spojení s církví, které nemocný touto formou prožívá, dále pak význam pro nemocného nemá jen svátost ve své materiální podobě a pastorační rozhovor, ale i společná četba Písma s nemocným. To by pak pojetí pastorační služby dalo silnější ekumenický základ.

Zhodnocením v závěru autorka prokazuje orientaci jak v teorii na základě dostupných pramenů, tak i v aktuální situaci v České republice.

Po formální stránce je práce psána čtivě, užití prameny jsou poctivě, jednoznačně a srozumitelně doloženy, technicko-grafická stránka je bez zřejmých nedostatků.

Práci doporučuji k obhajobě.

květen 06

Alois Křišťan

